

## Sonet

Zorica Latcu

---

Ne-am pomenit in plina primavara:  
Din cer lumina picura, ca mierea,  
Coboara peste campuri tamaierea  
Din ruga cald-a vantului de seara.  
Din clopote de floare, Invierea  
Rasuna-n zvonuri de mireasma rara  
Si pasarile toate se-mbatara  
De cantece, mai dulci ca mangaierea.  
In leagan alb de ramuri in florite,  
Va creste rodul plin de desfatara,  
Ci-n suflet, gheturile nu-s topite  
Si tot mai urla vantul de pierzare,  
Din patimi, peste duhuri pustiite.

.....  
In van sta, Doamne, Jertfa pe altare?  
Maica fericita  
Ai vrea sa-l aibi o clipa pentru Tine,  
Si L-ai luat pe fiul sfant la san,  
Usor L-ai dus in camp, sa doarma-n fan,  
Iar Tu-n genunchi veghezi intre sulfine.  
As vrea sa stiu, ce dragoste-i mai tare  
In ochii tai de Maica fericita?  
Te uiti la Prunc cu fata-nvaluita  
De-atata foc de multa inchinare!  
Dar buzele, cu floarea lor cereasca,  
Par ca soptesc cuvintele de-alint,  
Cu sunet de clestar, cu viers de-argint,  
Cum numai mame stiu sa le soptasca.  
Asa cum stai plecata peste Dansul,  
In veghea ta, uimita de minune,  
Lasi mainile sub val sa se-mpreune  
Si genele sa ti le ude plansul.  
In gandul meu lumina ta rasare  
Si preamaresc pe vechiul iconar,  
Care-a stiut, primind din ceruri har,  
Sa nu dezlege taina ta cea mare.